

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 16C/113/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116208737
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Hanzlíková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2116208737.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Janou Hanzlíkovou v právnej veci žalobkyne: E. R., nar. XX.XX.XXXX, T. E. 3, XXX XX E., zast. Mgr. Peter Kubala, advokát, Pod Párovami 55, 921 01 Piešťany, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35792752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47233516 o zaplatenie 3.216,78 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

1. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi 3.216,78 eur s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.216,78 eur od 11. 4. 2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
2. Žalobkyňi súd priznáva právo na plnú náhradu trov konania.
3. Žalovaný je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Trnava súdny poplatok za žalobu 193,00 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému zaplatenia žalovanej čiastky titulom bezdôvodného obohatenia na tom základe, že Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 14. 1. 2016 sp. zn. 10C 157/2015-26 bolo vyslovené, že úver poskytnutý žalovaným č. XXXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa na úver zaplatila oproti poskytnutému úveru žalovanú čiastku.

2. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, konal v neprítomnosti žalovaného, ktorý sa ospravedlnil a zistil nasledovný skutkový stav:

3. Žalobkyňa v konaní uviedla, že žiada, aby žalovaný bol zaviazaný na zaplatenie čiastky XXXX,XX eur s prísl. a trov konania na tom základe, že zo strany žalobcu bolo v prospech žalovaného plnené viac, ako bol povinný podľa zmluvy o úvere. Bol to žalovaný, ktorý sa domáhal plnenia v konaní 10C 157/2015, v ktorom súd jeho nárok zamietol na tom základe, že predmetná zmluva o úvere má také nedostatky, pre ktoré je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Práve v tomto konaní boli vysporiadané tvrdenia žalovaného udávané v jeho vyjadrení. Nárok uplatňuje titulom bezdôvodného obohatenia. Žalovaný má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov dlhý čas a jeho povinnosťou bolo a je dodržiavať všetky zákonné ustanovenia vzťahujúce sa na jeho činnosť, v tomto prípade zákon o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný pri konštrukcii celého jeho zmluvného vzťahu vedel, ako má postupovať, aké náležitosti má zmluva mať, a ťažko možno uveriť, že by nevedel čo svojím konaním môže spôsobiť a pre prípad, že sa tak stane, bol s tým uzrozumený. Mám za to, že nedošlo k premlčaniu, nakoľko od poskytnutia úveru neuplynula doba viac ako 10 rokov. Námietka premlčania by bolo v rozpore s dobrými mravmi.

4. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení namietal dôvodnosť žaloby a tvrdil že zmluva obsahuje zákonom stanovené náležitosti. Tu súd odkazuje práve na rozhodnutie vo veci 10C 157/2015, v ktorom konaní sa súd s jeho námietkami dostatočným spôsobom vysporiadal.

5. Zo spisu tunajšieho súdu 10C 157/2015 vyplýva, že žalovaný /PROFI CREDIT Slovakia/ si uplatnil voči žalobkyni /E. R./ zaplataenie čiastky XXX,XX eur titulom neuhradenia zostatku úveru č. XXXXXXXXXXXX. Rozsudkom zo dňa 14. 1. 2016 bola žaloba zamietnutá, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom XX. 2. XXXX. Súd v rozhodnutí konštatoval, že strany uzavreli XX. 3. XXXX zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, úver bol poskytnutý vo výške XXXX,XX eur, so zmluvnou odmenou XXXX,XX eur s dohodnutými splátkami XXX,XX eur mesačne. Predpokladaná RPMN bola 66,44%, RPMN 77,73%, priemerná RPMN nevyplnená, ročná úroková sadzba 79,47%. Uhradená bola čiastka XXXX,XX eur ku dňu rozhodnutia. Zmluva neobsahovala v zmysle § 4 ods. 2 písm. g, i/ zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Z. z. o Slovenskej obchodnej inšpekcii základné obsahové náležitosti, a to konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V takom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý žalobkyni považuje podľa § 4 ods. 3 posledná veta zákona č. 258/2001 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov, teda veriteľ nemá nárok na zaplataenie úroku z úveru a odmeny za poskytnutie úveru, ale len nárok na zaplataenie istiny, teda poskytnutej čiastky úveru /úverový limit/. Úver bol poskytnutý vo výške XXXX,XX eur, uhradených bolo XXXX,XX eur.

Súd v tomto konaní nepovažuje za hospodárne uviesť všetky ďalšie dôvody pôvodného uvedeného rozhodnutia, nakoľko by sa jednalo u duplicitné uvádzanie jednotlivých ustanovení zákona, ktoré boli podrobne rozpísané v rozhodnutí 10C 157/2015. Súd by i v tomto konaní dospel k zhodnému záveru o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Táto predbežná otázka pre posúdenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia bola vyriešená v uvedenom konaní a nie sú dôvody na odklon od tohto názoru, ktorý bol podkladom a dôvodom zamietnutia žaloby.

Žalovaný v konaní 10C 157/2015 odvolanie nepodal, teda treba mať za to, že s rozhodnutím súdu súhlasil, nespochyboval dôvody rozhodnutia, a teda ani skutočnosť, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Jeho vyjadrenie v tomto konaní, keď udáva dôvody platnosti zmluvy a jej náležitostí, je potom potrebné považovať za účelovú obranu, keď navyiac základ nároku bol vyslovený v predchádzajúcom konaní.

Pre úplnosť súd dodáva, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška splátky bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je uvedená výška splátky istiny, úroku a poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Uvedené obsahové nedostatky zmluvy majú za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý navrhovateľom odporcovi je potrebné v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) považovať za bezúročný a bez poplatkov. Veriteľ tak nemá nárok na zaplataenie úroku z úveru, ani iných poplatkov.

Súd odkazuje aj na rozsudok KS v Trnave 10Co/77/2013 : "každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami "suma" (dnes "výška"), "počet" a "termíny splátok" viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky, čo je navzdory odchylnosti takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa (ktorý by pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, nemal byť zavádzaný ani problematickými údajmi, z ktorých nemusí byť schopný vyvodit', aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť).."

Úverové podmienky žalobkyňa nepodpísala. Súd mal za to, že všeobecné zmluvné podmienky majú obsahovať len skutočnosti technického, spresňujúceho, resp. vysvetľujúceho charakteru, nemôžu však obsahovať podstatné náležitosti zmluvy, ktorou je aj riadne dojednanie výšky úroku za poskytnutý úver alebo výšky jednotlivých poplatkov. Okrem toho aj ďalšie dojednania ohľadne revolvingového úveru ako podstatné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch sú zapracované len v úverových podmienkach a nie priamo v zmluve, sú napísané drobným skoro nečitateľným písmom. Takéto konanie žalovaného ako dodávateľa je nutné vyhodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi podľa ust. § 3 a §39 Občianskeho zákonníka. Žalovaný v podstate týmto spôsobom využil svoje postavenie ako dodávateľa a porušil zmluvnú slobodu žalobkyne. Nejednalo sa ani o individuálne dojednané podmienky.

Predmetná zmluva o revolvingovom úvere vykazuje znaky hromadného predloženia spotrebiteľovi zo strany dodávateľa. Právnu úpravu spotrebiteľských zmlúv súd interpretuje ako systematicky špecifický okruh ustanovení o prejave vôle, vedúci k materiálnej ochrane spotrebiteľov pred podmienkami, ktoré zákon označuje ako neprijateľné, ale v praxi sú formálne prijaté, teda podľa interpretácie súdu ako bežne nepredvídateľné u obstarania tovaru alebo služby, s nepriaznivým materiálным dopadom na spotrebiteľa, ak neboli individuálne dojednané, teda s ohľadom na pozornosť, čas a energiu, akú môže spotrebiteľ tomuto bežnému obstaraniu venovať. V tomto fakticky zákon uprednostňuje úpravu vzájomných zmluvných práv a povinností v hlavných ustanoveniach zmluvy, teda v predmete a cene plnenia, a to určito, jasne, zrozumiteľne (viď cit. ust. § 53 ods. 1 OZ). Podľa zákonného demonštratívneho výpočtu neprijateľných zmluvných podmienok ide o podmienky obsahovo nezriedka spojené so samotným prístupom spotrebiteľa k súdu a preto musia byť súdom preskúmané automaticky, čo navyše znamená, že ich platnosť je súčasťou samotného „spor o právo“ aj bez ohľadu na vzdelanostné alebo sociálne postavenie spotrebiteľa. Právnym následkom tohto právneho preskúmania by mohlo byť nepriznanie časti plnenia ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá by bola z toho dôvodu bola absolútne neplatná. RPMN bola v rozhodnom období priemerná 18,60%, zmluva neobsahuje splatnosť úveru, zo splátky nie je zrejmé jej použitie, zmluvná odmena bola vyššia ako úver. Za daných okolností sa na úver hľadí ako na bezúročný a bez poplatkov.

Žalovaný žiadnym spôsobom nespochybnil a nevyvrátil skutočnosť, že žalobkyňa na úver vo výške XXXX,XX eur uhradila čiastku XXXX,XX eur. Táto skutočnosť navyše vyplýva z rozpisu splátok v konaní 10C 157/2015.

6. Podľa § 451 ods. 1 Obč. zák., kto sa na úkor iného obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa § 451 ods. 2 Obč. zák. bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Bezdôvodné obohatenie vzniká predovšetkým tak, že sa doterajší majetok obohateného rozmnoží o nové majetkové hodnoty; môže však spočívať i v tom, že sa jeho doterajší majetok nezmenšil, hoci by k tomu inak došlo, keby bol obohatený plnil svoje povinnosti (R 25/1986). Na druhej strane sa majetok toho, kto plnil, zmenšil.

V danom prípade na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie tým, že úver bol bezúročný a bez poplatkov, zmluva bola pre absenciu zákonom stanovených náležitostí neplatnou, a teda žalovaný mal právo na plnenie len do výšky poskytnutého úveru, pričom žalobkyňa nad rámec poskytnutého úveru uhradila v prospech žalovaného čiastku XXXX,XX eur.

S poukazom na uvedené súd dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná a nárok preukázaný.

7. Podľa ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného od 1. 1. 2009 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzniklo žalobcovi právo požadovať od žalovaného ako dlžníka popri plnení, úroky z omeškania z vyššie uvedenej sumy, keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Úroky z omeškania súd priznal v zmysle návrhu odo dňa omeškania žalovaného /po uplynutí lehoty na plnenie v zmysle zaslanej výzvy/ do zaplatenia pohľadávky vo výške určenej nar. vl. č. 87/95 Z. z.

8. K námietke premlčania je potrebné uviesť, že táto nie je dôvodná.

Podľa § 107 ods. 1 Obč. zák. právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky o do dňa, keď sa o oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa ods. 2 najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Žalovaný je subjektom poskytujúcim úvery dlhodobu. Pri všetkej starostlivosti vedieť mal o tom, že porušuje zákon o ochrane spotrebiteľa a spotrebiteľských úveroch. Jeho konanie je potom z hľadiska uzatvárania vopred naformulovaných zmlúv bez možnosti zásahu spotrebiteľa do jeho obsahu potrebné považovať za úmyselné konanie v snahe získať prostriedky navyše. Jeho nekalé konanie a neprijateľné podmienky boli rozhodnutiami súdov vyhlásené za neprijateľné a neplatné. Napriek tomu od spotrebiteľov vymáhal svoje údajné nároky. Úverová zmluva bola uzavretá XX. 3. XXXX, jednalo sa o plnenie v splátkach, splatnosť úveru bola vyhlásená 8. XX. XXXX. Žaloba bola podaná XX. 4. XXXX, teda i pred uplynutím subjektívnej 2-ročnej premlčacej lehoty, počítanej od 9. XX. XXXX /končí 9. 12. 2016/. Objektívna ani subjektívna lehota neuplynula. Ak by tomu tak aj bolo, treba poukázať na ochranu spotrebiteľa a námietku premlčania za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Žalobkyňa ako slabšia strana nemohla /nemusela/ mať vedomosť o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov na rozdiel od žalobcu, ktorý prinajmenšom mal vedieť o zákonných náležitostiach zmluvy a neprijateľné a neplatné zmluvné podmienky napriek rozhodnutiam súdov naďalej do zmlúv uvádzal.

9..O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol úspešný v celom rozsahu , a teda mu súd priznal plnú náhradu trov konania, ktorých výška bude určená samostatným rozhodnutím v zmysle § § 262 ods. 2 CSP.

10. Žalobca bol od platenia súdneho poplatku oslobodený podľa § 4 ods. 2 písm. l zák. č. 71/1992 Z. z., preto bol podľa § 2 ods. 2 tohto zákona na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu zaviazaný žalovaný.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).